

## Hout verzamelen voor Sint Maarten

*In september begonnen we reeds met verzamelen, bremstruiken afslaan met het kapmes en takken afbreken. We gingen met de kruiwagen of bolderkar en grote takken moesten we slepen. We hakten ook weleens een boom om in het bos. We zeiden: Sint Maarten die steelt niet, maar als de eigenaar van het bos kwam, dan gingen we ervan door.*

*Ook gingen we langs de huizen voor turf en takkenbossen en bedelen om geld. We zongen ook Sint Maartenliedjes. Van dat geld kochten we dan takkenbossen, die kostten drie cent. Waar we niets kregen, dat waren gierigaards en soms zetten wij dan 's avonds een stok tegen de deur van iemand die niets gaf. We klopten dan aan en dan kwam die man opendoen en viel de stok tegen zijn gezicht. Er was iemand die gaf nooit iets, die kennen we nu nog. Daarom: geef kinderen altijd wat, dat vergeten ze nooit.*

*Op tien november werd 's avonds eerst een klein troshoopje aangestoken, dat was het avondvuurtje en als dat was opgebrand de grote troshoop. Het was er altijd druk, dat vonden wij fijn. Dan konden we er veel zwart maken. We hadden natuurlijk niet de beste kleren aan. En dan, als de troshoop was opgebrand, naar huis en moesten we ons een half uur wassen voordat we weer schoon waren, want anders werden de lakens op bed zwart. Een mooie tijd.*

## Foekepot of rommelpot

*Dat was een blikken bus, waar de deksel vanaf was en over de opening bond men een gedroogde varkensblaas. In het midden (van de blaas) was een gaatje en daar duwde men een rietstengel door. Als de rietstengel op en neer trok, dat maakte dat een piepend geluid. Tegelijkertijd zong men het liedje van de foekepot.*